

"אורות הפרשה"

עלון פרשת השבוע
כיתה קטנה אבל גדולה

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת בא ♦ ח' שבט תשע"ג ♦ עלון מספר 22

זמני השבת – שעון חורף

מוצ"ש	הד"נ	ירושלים
17:40	16:25	תל אביב
17:41	16:40	באר שבע
17:42	16:41	

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם הי"ד

"בא אל פרעה" – הרב בועז צחור

בפרשתנו מצוה הקב"ה את משה לבוא אל פרעה על מנת להעמידו בפני השלב האחרון של מכות מצרים שהולכים לפגוע בראשי המצרים, בכוחות היותר פנימיים של מצרים.

מבואר בחסידות, כי כאשר אמר הקב"ה למשה "בא", הכוונה כפי שאומר אדם לחבירו ב'א יחד איתי למקום פלוני. אבל כשאומר לו "לך" היה הולך לבדו. והנה כאן מבואר שבמקום הזה אמר הקב"ה למשה שיבוא אל פרעה, ואם כן מה דבר זה בא ללמדנו?

בעולם הפנימי יש מעין שתי מציאויות, אחת שנראית ונגלית לנו, והיא מציאות של כל העולמות השייכים אלינו, ושאלו יכולים לראות ולהשיג אותם בשכלנו ובהבנתנו. ויש מציאות אחרת, שהיא המציאות של הבורא ב"ה עם כל המציאויות שנבראו אחר כך שהם למעלה מכל כח התפיסה שלנו. בעולמות אלו יש גם מציאויות שיכולות להיראות לנו כבעלות עוצמה כביכול לבד מה' עד שיכולים כביכול להפיל חיתתם על האדם הנפגש עמם. משה רבינו במקום הזה היה צריך עזר ותמך מאת הקב"ה, שיוכל להיכנס אל המקומות שמעבר ולהיפגש עם מציאויות שיכולות להיות נראות כבעלות עוצמה ויכולת לבד מה'. במצרים היו אלו מקומות הטומאה והסטרא אחרא הכישוף והעבודה זרה המצריים, ששיוו למצרים עוצמות של שליטה מוחלטת כביכול במציאות הטבעית והגשמית, עד כדי עשית מופתים. ולכן אמר לו ה' "בא", כלומר בוא איתי ביחד וניכנס ונגלה את האור שלי גם שם. כך בכל אדם, צריך לדעת שיש מקומות בהם כל אחד יכול לעבוד את ה' ולעשות רצונו וזה ציווי התורה, ויש מקומות שבהם צריך לעבוד ולגלות כוחות אחרים כמו בזמנים של הסתר פנים וכדו', אבל דוקא אז זוכים להיות קרובים ממש אל ה', וה' לצידו של האדם ממש, וכדברי חז"ל "שכינה למעלה ממטתו של חולה" (נדרים, מ). כאשר האדם יודע שיש לו בעולמו ענינים של נסיונות ובפרט בעבודת המידות ובתאוות העולם ומרגיש כאילו הוא שבוי בתוכם, נדמה לאדם כאילו אין ביכולתו כלל לצאת מזה, והרי הוא כאסיר במצרים, אז צריך הוא דוקא להיכנס אל המלך של מצרים אל פרעה, וכמאמר חז"ל שפרעה נקרא על שם שהיה פרוע ולא מסודר, וכאשר נכנס אליו ועומד איתו ומראה לו את הסדר, ואיך שגם פרעה אחרי הכל הוא בעצם חלק מהשליחות האלוקית של האדם, וכל התאוות והנסיונות כולם הם רק שליחים של בורא עולם, על מנת לגדל את האדם, אז האדם זוכה שה' מאיר לו בתוך המקומות הללו ומוצא שם ביותר את ה', ורואה כי מעולם ה' ית' לא עזב אותו אלא רק הרימו ומביאו לעומקי נשמתו, על מנת לגלות ולהוציא את נשמתו לבת חורין אמיתית, שלא יהיה עליה שום אדון לבד מבורא עולם היחיד ומיוחד.

כבר בפרשת שמות הפותחת את ימי השובב"ם שבהם עוסקים כל ישראל בירידה למצרים ובשעבוד, ובסופם - ביציאה ממצרים ובקבלת התורה וההכנה לבנית המשכן. השם ית' מלווה אותנו באמירת "בא" - ביחד עם ה'. וה' ית' יעזרנו לבוא איתו ביחד לכל המקומות שבנפשנו שהם בחינת מצרים, לבררם ולצאת לאור גדול ונזכה להשראת שכינתו בתוכינו בבנין המקדש במהרה בימינו אמן.

למשפחת כיתה ט/3 שלוחה ברכת שבת שלום

הסיפור לשבת התנאי להצלחתו של דרשן

פעם נכנס דרשן להחפץ חיים ושטח בפניו את מועקת לבו: מזה שנים שהוא משמיע דרשות בענין חיזוק הדת במקומות ישוב שונים, אך לא יוצא מזה דבר. הוא מדבר ומתריע אבל "עולם כמנהגו נוהג"! שמע החפץ חיים וענה לו: משל למה הדבר דומה, שכאשר פורצת שריפה מפעילים צופר של אזעקה שקולו נשמע בכל הישוב, ואזי יודעים כל התושבים כי פרצה שריפה וצריכים לרוץ ולכבות אותה. אנשים תופסים אז כלי כיבוי, מאתרים את מקום השריפה ועושים הכל כדי לכבותה. והנה, במקום אחד היה איש כפר, אשר שם לב לכך, שכאשר פורצת שריפה שומעים צפירה חדה ואחרי זה האש נכבית, אבל הוא לא ראה שאנשים רצים עם מכשירי כיבוי, ועל כן דימה בנפשו כי כיבוי השריפה נעשה ע"י כוח סגולי שיש בצפירה. מה עשה? הצטייד בחצוצרה, ופעם כשפרצה שריפה בביתו, נטל את החצוצרה ותקע בה בכל כוחו, הקולות יצאו ונשמעו אבל האש, כמובן, לא כבתה. רץ האיש מיד בטענות לאנשי מקומו: למה לא כיבתה הצפירה שעשה את הדליקה בביתו? נענו לו האנשים: שוטה שכמותך, קול הצפירה נועד רק להזעיק את אנשי העיר שימהרו ויכבו את האש, אבל אין בו שום כוח לכבות אש! אם הדרשן הוא רק כמין צופר שבא לעיר, דורש והולך, הריהו דומה לאותו כפרי. דרשן צריך לא רק לעורר ולהזעיק, אלא גם להתחיל בעצמו במלאכת ה"כיבוי", ואז יבואו לעזרתו גם אנשי העיר בפעולה הנדרשת לתקן כל מה שטעוון תיקון, כמו בנין מקוה, יסוד תלמוד תורה ועוד.

לוקט מהספר "שאל אביך ויגדך"

חוד הפרשה

במשך כמה זמן ניתנו 10 המכות ?
ציין 2 דברים שעליהם נאמר בתורה: "וכסה את עין הארץ".
אילו מכות ניתנו ע"י: א.משה ב.אהרון ג.משה ואהרון.
באילו מכות נכנסו המזיקים לבתים?
אילו סוגי ארבה ידועים לך? (עייין ברש"י)
ב- 2 ניסים בתורה מסופר שנשבה רוח חזקה מאוד. מהם?
למי נאמרו בתורה הציוויים: א.נטה ידך על השמיים. ב.הבט נא השמימה?
עייין ברש"י וענה: מה היו מטרות מכת החושך?
"והאיש משה גדול מאוד". א. מה רמוז במילה "איש" ב.ציין אישים נוספים.
אילו מכות ניתנו ע"י הקב"ה בעצמו? מה המשותף להן?
מהו מקור הפתגם הידוע: "כזה ראה וקדש"?
כיצד נקראים בפרשתינו: א. מכה
ב.דבר שלא מבושל מספיק ?

מתוך סידור התפלה "עולת ראי"ה" לראי"ה זצ"ל חדש

ד) התפלה היא מוציאה אל הפעל והאור, אל החיים הגמורים, את הנכמס בתהומות הנשמה. וכפי מדת טהרתו הפנימית של האדם, כה גדולה היא פעולת ההופעה של התפלה בהיות יוצא ממעמקי הרצון הפנימי שלו, בהיותו פונה אל מקור חיי כל הנשמות וכל העולמים. גדולה ונפלאה היא פעולת בטויו על החיים. המלה הנגזרת, אור גדול שופע עמה. מאוצרות גנוזים של חיים עשירים ומשופעים בעשרם היא לקוחה. וכפי אותה המדה של החדירה הפנימית שלה, ככה גדולה היא התעופה האורית שהיא מגלה, מהוה ומולידה. בירור הביטוי מברר פרטי האורה, מגשם את המציאות בחפץ ברור ומסומן, והדברים הולכים ונעשים, ואי-אפשר לתפלה שלא תעשה את רישומה. אם היא פועלת את פעולתה ע"פ המטרה הפרטית המסוימה שלה, או מסבבת דרכים רבים ומסובכים, - אלה הם מפלאות תמים דעים; אבל בכל אופן בנין עולם מלא מתגלה בתפלה, בין באותה הקבועה ומסודרת ושוה לכל נפש, בין באותה הפרטית הנובעת ממעמקי לבב כל יחיד וכל ציבור, לפי מצביו וצרכיו. יחד עם כל התכונות העולמיות, העליונות והתחתונות, עם כל ההשתלמות המעשית והחברתית, השכלית והמלאכותית, שהאדם הולך ומשתלם בהם, ומגיע באופן משופר להרחבת חייו והנעמתם, והעולם מסתדר בחצוניותו, ובאפנים ידועים גם בפנימיותו, תבא בראש כולם אותה ההסדרה הפנימית, ראש כל הגורמים לכל המאויים, - התפלה שתוסיף לתן כח ועצמה לכל הסתעפות החיים, לכל התכסיסים התרבותיים ושכלוליהם, ובבהירות ידע האדם לכוון את המניות של התפלה ושל המעשה, ושל התכללותם זה בזה. "כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים".

"שמירת הלשון" - הלכות לשון הרע, כלל ג', סעיף ב'

ומה שנמצא לפעמים היתר בדברי חז"ל שמותר לספר אם לא היה מונע את עצמו מלספר את הלשון הרע בפניו, הכוונה בדבר שמשמע ב-2 אופנים. אופן אחד שאין בו שום גנאי, ואופן שני נשמע לגנאי. הכול תלוי איך מטעים את הדברים כשמספר. אמרו חז"ל שאם מספר כזה דבר בפניו, מוכח שאין בכונתו לגנותו כיון שטבע האדם להתבייש לגנות את חברו בפניו. אבל שלא בפניו, למרות שגם אם יתפרש לגנאי, יהיה רק אבק לשון הרע, בכל זאת אסור לספר.

הודעות ועדכוניס

שבת פרשת בא - שבת ישיבה
החזרה לישיבה - בשעה 08:30

הורים יקרים

ניתן להקדיש עלונים ושיעורים לע"נ קרוביכם ע"ה

שיעורים קבועים בפ"ש ובמוסר מועלים לאתר כל שבוע בימי חמישי. האזנה נעימה.

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד

י"ל ע"י כיתה ט/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט תשל"ג כל הזכויות שמורות